

Submitted: November 2017
Revised: June 2018
Accepted: August 2018

BATI MEDYASINDA TERÖRÜN İSLAM'LA İLİŞKİLENDİRİLMESİ SORUNU¹

Güliz ULUÇ², Ayhan KÜNGERÜ³

Öz

Batılı medya, İslam ve Müslümanlar ile ilgili haberleştirmesinde teröre yönelik sınırlı bir bakış açısı ile problemi basit bir şekilde İslam ve Müslümanlara mal etme ve tüm Müslümanları kapsayacak şekilde genelleştirme eğilimi göstermektedir. Medyada terör ve İslam yan yana getirilerek 'İslami terör', 'İslamist terör' gibi ifadeler kullanılırken, Müslümanlar içinde 'İslamcı terörist', 'fundamentalist', 'radikal İslamcı' gibi ifadelerin kullanıldığı görülmektedir. İngiltere'de 3 Haziran 2017 tarihinde Londra Köprüsü'nde Müslüman olduğu öğrenilen üç kişilik bir grup terör saldırısı düzenlemiştir. Bu saldırının gerçekleşmesinden on altı gün sonra 19 Haziran 2017 tarihinde ise Finsbury Park yakınlarında Darren Osborne isimli bir İngiliz vatandaşı Müslümanlara yönelik benzer bir saldırı düzenlemiştir. Bu çalışmada her iki saldırının Britanya haber medyasında nasıl haberleştirildiği incelenmeye çalışılmıştır. Bu bağlamda Müslüman ve Hristiyan saldırganların haberlerde nasıl farklı temsil edildiği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Batılı Medya, İslam, Terör, İslami terör, İslamist Terör

THE PROBLEM OF ASSOCIATING ISLAM WITH TERROR IN THE WESTERN MEDIA

Abstract

Western media show overall orientation to attribute problems to Islam and Muslims in simple terms and to generalize it as including all Muslims with a limited perspective in their news coverage of Islam and Muslims. Terror and Islam are brought together in media and used 'Islamic terror' and 'Islamist terror' as an expression and it has been seen that 'Islamist terrorist', 'fundamentalist', "radical Islamist" are used for Muslims. In England three member Muslim group organized a terror attack on London Bridge in 3 June 2017. 16 days later following the attack, an English citizen named Darren Osborne organized a kind of similar attack by the Finsbury Park in 19 June 2017. In this study, how both attacks were covered in the British news media were tried to be studied. In this context, how Muslim and Christian attackers were differently represented in the news have been emphasized.

Keywords: Western Media, Islam, Terror, Islamic terror, Islamist Terror

¹Bu çalışma, Bandırma Onyedü Eylül Üniversitesi ev sahipliğinde RESSCONGRESS tarafından düzenlenen I. Uluslararası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Sempozyumu'nda sunulan sözlü bildirinin genişletilmiş halidir.

² Prof. Dr., Ege Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü, gulizuluc@yahoo.com

³ Arş. Gör., Ege Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü, akungeru@gmail.com

GİRİŞ

Günümüzün egemen medyası verili ideolojinin sınırlarını belirleyerek, kendinden yana olmayan düşünceleri sistemli olan ya da olmayan bir biçimde ya görmemezlikten gelmekte ya da bu düşüncelere karşı olumsuz tavır göstermektedir. Hakim ideoloji etrafında kümelenen medya bu ideolojinin sürdürücüsü rolüyle kendi dilini oluşturmakta ve söylemini bu dil aracılığıyla üretmektedir.

Batı medyası çoğunlukla egemen ideolojisinin üreticisi olma halini kendinden olmayanları ötekileştirme yoluyla sürdürür. Ötekileştirme durumu da basmakalıp zıtlıklar üzerinden yeniden ve yeniden üretilir. Batı-Doğu, Beyaz-Siyah/Latin, Hristiyanlık-İslam karşıtlığı, Batı medyasında sıklıkla gündelik söylemlerin içinde kullanılır. Böylece zıtlıklar üzerinden Batılı, Beyaz, Hristiyan olma hali pekiştirilip hakim bir konuma getirilirken, Doğulu, Siyah/Latin, Müslüman olma halleri de aşağı konuma yerleştirilerek, sorunların kaynağı durumuna getirilir.

Batı medyası bu zıtlıklar üzerinden haber söylemlerini üretir. Bir taraftan haberlerinde Hristiyan-İslam karşıtlığını kurarken, diğer taraftan İslam ve terör birlikteliğini oluşturur. Batı'da gerçekleşen saldırılarda Hristiyanlık, terör saldırılarının kaynağı olarak görülmezken, İslam açık bir şekilde terör eylemlerinin kaynağı ve bir motivasyon aracı haline getirilmektedir. Saldırıyı gerçekleştirenlerin Müslüman olması ve saldırıyı Müslümanlık adına yaptıkları iddiası, İslam'ın Batı medyasında terör söyleminin içine yerleştirilmesini ve terör ile anılmasını sağlamaktadır. Böylece, İslam'ın öteki olarak Hristiyan Batı kültürü içerisindeki yeri pekiştirilmektedir.

Bu çalışma Britanya medyasının Hristiyanlık ve İslam ile ilgili söylemlerini nasıl kurduğunu iki olay üzerinden incelemeye çalışmaktadır. Bunlardan biri İngiltere'nin başkenti Londra'da üç bıçaklı saldırgan tarafından gerçekleştirilen saldırıdır. Saldırıları Londra Köprüsü'nde ve Borough Market civarında gerçekleşmiştir. Saldırı açık bir şekilde terör saldırısı olarak nitelendirilirken, saldırganların İslam aidiyeti üzerinde durulmuştur. Diğer bir saldırı da Londra'nın kuzeyinde Finsbury Park Camii yakınında gerçekleşmiştir. Saldırı minibüs ile gerçekleştirilmiş olup, camiden çıkan cemaat hedef alınmıştır. Saldırganın "Müslümanları öldürmek istiyorum" diye bağırdığı düşünülünce, saldırının Müslümanları hedef aldığı daha da net anlaşılmaktadır.

Çalışmada İngiliz haber medyasının online sitelerinde Londra Köprüsü saldırısı ve Finsbury Park Camii saldırısı ile ilgili haberler incelenerek, birbirine benzeyen bu iki olaya Britanya medyasının nasıl yaklaştığı, haber söylemlerini nasıl kurdukları ve saldırganların haberlerde nasıl temsil edildiği analiz edilmeye çalışılmaktadır. İlaveten, Hristiyanlık ve İslam'ın haberlerde terör ile ilişkilendirilmesi de inceleme kapsamında yer almaktadır.

Medyada İslam'ın Terörle Bağlantılandırılması Sorunu

Terör kavramının tanımlanmasında bazı güçlükler bulunmakta olup her tür şiddet eylemini terörizm kapsamında değerlendiren görüşler olduğu gibi, şiddet içeren eylemi ideolojik veya siyasal söylemlerdeki benzeşme dolayısıyla terörizm kavramı dışında tutan yaklaşımlar da mevcuttur. Farklı kaygılarla farklı anlamlar yüklenmiş olan bir terör ve terörizm kavramı bağlamında kimi zaman daha güçlü olanların terörist damgasını vurdukları daha az güçlüler bu etiketi taşımak ve sonuçlarına katlanmak zorunda kalmaktadırlar.

Literatürde 109 farklı terör tanımı olduğu gibi hemen her devletin yasalarında da uluslararası kuruluşlar çerçevesinde yapılan tanımlarda da farklılıklar vardır. Küresel düzeydeki ilk tanımlama 1937 Cenevre Sözleşmesinde bulunur. Sözleşme, terörü doğrudan bir devleti hedefi alan ve dehşet ortamı yaratmayı amaçlayarak özel kişiler, grup ya da halkın bütününe yönelik olarak, tasarlanmış veya hesaplanmış her türlü cezai eylem olarak tanımlamış, ancak bu sözleşme hiçbir zaman uygulamaya konamamıştır. BM Genel Kurulu'nun 1999 yılındaki kararına göre terör, "özel kişilere, grup ya da halkın bütününe siyasal, felsefi, ideolojik, ırkçı, etnik, dini ya da başka sebeplerle her türlü yasa dışı baskı yaparak dehşet ortamı yaratmayı tahrik eden tüm cezai eylemler" idi (Dedeoğlu, 2016). Ulusal hukuktaki tanımına baktığımızda ise Terörle Mücadele Kanunu'nu 1. maddesi terörü; cebir ve şiddet kullanarak; baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasî, hukukî, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk Devletinin ve Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmek, Devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, Devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemler olarak tarif etmektedir.

Literatürde de yer alan çok sayıda tanımdan bir kaçını olarak terör; siyasal maksadı elde etmeye yönelik, halkta veya halkın belli bir kesiminde korku ve dehşet oluşturmak için başvuru vasıtayı yani, cebir ve şiddet (force and violence), cebir ve şiddetin kullanılacağına ilişkin güncel tehdidi (threat) ifade etmektedir. Dolayısıyla terör sözcüğü, eylem sözcüğü ile birlikte "terör eylemi" şeklinde kullanılarak, toplumda genel bir korku, dehşet, umutsuzluk ortamını meydana getiren, "cebir ve şiddet eylemi" olarak ifade edilmektedir (Döner, 2005). Dönmez ise terörü şiddetin, sosyal, ulusal, ırkı, dinsel, fesat çıkarıcı ve benzer diğer maksatlarla ve sosyal

sınıflar arasında çatışma ve savaşı tahrik etmek üzere planlı ve hukuk dışı şekilde kullanılması olarak tanımlamıştır (Dönmezer, 1997).

Geçmişten günümüze Batılı entelektüel düşünce ve yazın alanı incelendiğinde ne yazık ki İslam'ı şiddet, otorite yanlılığı, terörizm, fundamentalizm, dini tahakküm ve modern demokrasi düşmanlığı ile ilişkilendirilen pek çok çalışma görülmektedir. İslamiyet'in zayıf demokrasi, modernleşmenin reddi, irrasyonellik, zalimlik ve beraberinde terörist imgesiyle ilişkilendirilmeye çalışılması, İslam'ın değişmez dogmatik bir yapıya sahip olduğu görüşüne; bunun da İslamiyet'in yaygın olduğu coğrafyanın nüfus patlaması, kaynak/pazar eksikliği, ekonomik gerilik vb. sorunlarıyla birleşerek modern dünya karşısındaki yetersizliklerinden kaynaklandığı önyargılarına dayanmaktadır.

Milton Viorst (Aktaran Uluç, 2009: 305), "*Kumdan Kaleler: Modern Dünyada Araplar Üzerine İncelemeler/ Sandcastles: The Arabs in Search of the Modern World*" adlı kitapta İslami yaşam ve yerleşim biçiminde önemli olanın mahremiyet ve ev içi düzen olması nedeniyle şehrin sokaklarına önem vermediklerini, pislik içinde bıraktıklarını, İslam kültüründe entelektüel uğraş ve mantıklı düşünme gücünün söz konusu olmayıp onun yerine her zaman muhafazakarlığa ve kaderciliğe önem verdiklerini yazar. Oysaki Barthold'a göre, Müslüman halkların çağdaş yaşamları ve tarihleri, kaderciliğin hiçbir zaman Müslüman kaptanların, bakanların ve tüccarların amaçlarına ulaşmak için gerekli önlemleri almalarına ve Müslüman tarihçilerin, olayların nedensel ilişkilerini kabul etmelerine engel olmadığını göstermektedir. Birçok Hıristiyan gibi Müslümanlar da kadercilikte sadece kaçınılmaz felaket ve tehlikelere karşı bir avuntu aramakta ve bulmaktadırlar (Aktaran Uluç, 2009: 306). Benzer bir şekilde, R. Stephen Humphreys de *Between Memory and Desire: The Middle East in a Troubled Age* adlı çalışmasında İslamiyeti durağanlık, edilgenlik, kadercilik ve uyuşukluk ile ilişkilendirirken bunun sonucu olarak Orta Doğu liderlerinin modernleşme yönünde en küçük ve zamanla gelişecek bir adım atmakla ilgilenmediklerini, Batılı toplumların yükselişini karakterize eden yenilenme ve risk almak yerine Batı'ya suçlamalar yağdırmayı tercih ettiklerini iddia etmektedir (Aktaran Uluç, 2009: 305)

Huntington'ın çok ses getiren "Medeniyetler Çatışması/Clash of Civilizations" anlatısında, uygarlıkların kabilelerin son noktası, uygarlıklar çatışmasının da küresel ölçekte kabile çatışmaları olduğu küresel kabile savaşlarında ana düşman Müslüman uygarlığı olmaktadır (Aktaran Uluç, 2009: 378). Müslüman ülkelerin dünyada en çok teröriste ve en az demokrasiye sahip ülkeler olduğunu söyleyen Daniel Pipes'ı eleştiren Said ise Pipes'a göre İslam'ın, tutanın elini yakan tehlikeli bir faaliyetten, Batı'ya müdahale edip karışıklıklara neden olan, dünyanın geri kalan her yerinde de ayaklanmalara ve fanatizme yol açan bir siyasi hareketten ibaret olduğunu söyler (Aktaran Uluç, 2009: 379-380).

Yukarıdaki değerlendirmelerde görüldüğü üzere, baskıcı rejimler ile İslamiyet arasında doğrusal ilişki kurulmaya çalışılırken İslam, terörizm eylemleri ve uç noktadaki siyasi hareketler ile sık sık ilintilendirilmektedir. Müslümanları "terörist" olarak damgalayan bu stigma "uygarlığa karşı barbarlık" metaforları aracılığı ile işlenmektedir.

İslam'a dair bu çarpık değerlendirmeler aslında Avrupalı olmayan toplumların Avrupa medeniyeti içinde asimile edilmesine zemin hazırlamaya hizmet etmekte olup İslam'a Müslüman olmayanlara karşı kökleşmiş düşmanlık özü bağdaştırılmaya çalışılırken, İslam medeniyeti kimliği bir taraftan Avrupa medeniyetini dışarıdan yıkmaya çalışan bir girişimi simgelemekte, diğer taraftan Avrupa'nın sürekli olarak üstesinden gelmek için uğraşmak zorunda olduğu bir sorun olarak sunulmaktadır. Böylelikle Müslümanlar, ancak onlar için önemli olan birçok şeyden vaz geçtikçe global "Avrupalı" medeniyete dönüştürülebilirler, diğer bir deyişle asimile edilebilirler (Aktaran Uluç, 2009: 309).

Oysa ki Yasin Aktay'a göre, ne Endülüs ne Abbasi ne de Osmanlı'nın dünyasında farklı dinlere veya kültürlere mensup olanların başat kültüre veya toplumsallığa "entegre" edilmesi o insanlarla bir arada yaşamanın ön koşulu olarak düşünülmemiştir. Yahudilerin, örneğin, tarih boyunca dinlerini özgürce yaşayabildikleri tek ortam Müslümanların vesayeti altındaki ortamlar olmuştur. Kudüs'ten kovulduktan sonra tarih boyunca her seferinde sadece Müslümanların himayesinde girebilmişlerdir. Üstelik bu giriş Yahudilerin başka dinlere karşı imtiyazlı kılınma şartına da bağlı olmamış, aksine diğer dinlerin faydalanabildiği haklardan faydalanmaları yeterli olmuştur (Aktaran Uluç, 2009: 325).

Montgomery Watt, Batı'nın tarih boyunca Müslümanları algılayışının dört başlık altında toplandığına işaret etmektedir: 1. İslam yanlıdır ve hakikati bilinçli olarak çarpıtmaktadır. 2. İslam, şiddet ve kılıç gücüyle yayılan bir dindir. 3. İslam, kendi isteklerine düşkün olanların dinidir. 4. Hz. Muhammed, İsa karşıtıdır. Oysa ki, Hz. Muhammed'in Müslüman olmayanlara ya "Kur'an ya da Kılıç" biçiminde iki seçenek tanıdığı ve İslam'ın kılıç gücüyle yayıldığı karalamasını çürüten Sir Thomas Arnold, "*İslam'ı Vazetmek/ The Preaching of Islam*" adlı eserinde İslam'ın ileri sürüldüğü gibi akımlarla değil, Kur'an'daki öğretiler ve Peygamber'in kişiliğinin özelliği ile dünyaya yayıldığını belirtmiştir (Aktaran Uluç, 2009: 310).

İslam cana kıymayı kesinlikle yasaklamakta, savaşı, kargaşayı, terörü ve şiddeti kötü ve çirkin saymakta, barışı, güvenliği, adaleti ve sosyal düzeni savunmaktadır. Bu da toplum içerisinde korku salmayı, güven duygusunu yok etmeyi, sosyal hayatın düzenini bozmayı ve kargaşa çıkarmayı hedefleyen terörün amaçları ile herhangi bir benzerlik göstermemektedir. (Albayrak,291-301).

Hiçbir din, öğretisinde teröre destek vermezken siyasi çıkarlar için dini istismar eden bir grup meczubun yaptığı nasıl olur da bütün bir dine, İslam'a mal edilmeye çalışılır? İslam'a bu yapılmaya çalışılırken neden aynısını Haçlı Seferleri bağlamında Hristiyanlığa da uygulamak, tarihteki bu olayı Hristiyanlık bağlamında düşünmek, dini terörizm olarak yaftalamak kimsenin aklına gelmemiştir?

Küresel Medyada İslam ve Terör Bağlantısı (zlhğı)

Avrupa'da bugün aynı anda hem Avrupa'ya dahil olmakta hem de Avrupa'dan hariç tutulmakta olan Müslümanlar sıklıkla medyada bilinçli olarak yanlış bir şekilde gösterilmekte ve Müslüman olmayanlar tarafından ayrımcılıkla karşı karşıya kalmaktadır (Wrench ve Solomo, 1993) Batı Avrupa mediasında Müslümanların neredeyse her zaman kötü bir ışık altında gösterilmesi, Avrupa sınırları dahilinde yaşayan Müslüman toplulukların ve İslami geleneklerin varlığından duyulan kaygının dışa vurulmasıdır. Bu hastalıklı bakış açısına göre, Müslümanların dinleri gereği yerine getirmeleri gereken inanç ve sahip oldukları değerlerin onların modern Avrupa toplumuna katılımını zorlaştırdığı düşünülmektedir.

Bu bağlamda medyada “fundamentalizm” (köktendincilik) veya “fundamental” (köktendinci) kelimelerinin İslamiyetle ilişkilendirildiği görülmekte olup basitçe, dini esaslara katı bir biçimde bağlılık ve diğer görüşlere sıkı, sıkıya kapalılık olarak nitelendirilebilen kelimenin, basında İslam ile ilk bağlantılı kullanımı Abbas'a göre 1981'de, 1979 İran Devrimi'ni takiben, “*Observer*”da yer alan makalede “Tehlikeli fundamentalizm Ayetullahlar tarafından bir araç ve silah olarak yeniden diriltildi” şeklindeki ifade ile gerçekleşmiştir. Makale “yeni İslami ülkeler”e “hoşgörüsüzlükten de beter, kanlı...” nitelendirmeleri ile göndermede bulunmuştur. Medyadaki temsil İslami fundamentalistlerin sık sık “terör” olaylarının faileri olduklarıdır ve bu Kur'an'ın harfi harfine okunmasına bağlıdır. Batı böylelikle tamamen yanlış bir biçimde, Kur'an'ın sert ve ekstrem bir metin olduğu sonucuna varmaktadır. Kısaca İslami fundamentalistler gerçek Müslümanlar olarak görülmektedir ve bu çarpık bakış açısına göre tüm Müslümanlar fundamentalisttir! (Aktaran Uluç, 2009: 313-314).

Medyada terör eylemlerinin ve teröristlerin İslamiyet'le ilişkilendirilmesi dünyanın, Müslümanlar hakkındaki algısının televizyondaki çarpık imgelerle, gazetelerdeki haksız düşmanca sözlerle şekillenmesine neden olmaktadır.

Medyadaki söylemlerde haksız ve ürkütücü biçimde terörizm ile Müslümanların bağlantılandırılması yeni bir fenomen olmaktan çok, yakın geçmişte de var olan söylem ve anlatımların yansımasıdır. *The Sunday Times*'de 23 Kasım 1997'de yayımlanan ve 17 Kasım 1997'de Mısır'da Luksor'da 60 turistin öldürülmesi olayına dair “*Allah'ın Adına/ In the name of Allah*” başlıklı makalede yazar Walter Ellis şöyle sormaktadır: “Luksor'daki katiller aşırılık yanlısı taraftarlar mıdır yoksa İslam'ın modern dünya ile yaşaması noktasındaki yetersizliğinin ölüm saçan semptomu mudur?” Böylelikle gazete İslam'ın modern dünya ile yaşayıp yaşayamayacağını sorarken bu ifade ile İslam'ın modern dünyanın bir parçası olmadığını ileri sürer. Makalede Müslümanların modernite ile birlikte yaşama (...ile başa çıkmak; ...ile barışmak) “yetersizliğinde” bütünlük içinde oldukları ima edilmektedir (Aktaran Uluç, 2009: 341). Bu bakış açısı ne yazık ki günümüzde de geçerliliğini sürdürmektedir.

Medya Müslümanlar söz konusu olduğunda, teröre yönelik dar bir bakış açısı ile sorunu basitçe dine mal etme ve tüm Müslümanları kapsayacak şekilde genelleştirme eğilimlidir. Medyada yoğun bir şekilde yer verilen silah tutan fundamentalistlerin ve aşırılıkçıların klişeleşmiş görüntüleri ve beraberinde kullanılan İslam dinini hedef alan söylem Müslümanların haksız yere kötülenmesinden başka bir şeye hizmet etmemektedir. Bu noktada medyada kullanılan terminoloji çok önemlidir. Kelime anlamı “barışta olmak” olan İslam ile terör kelimelerinin bir araya gelmesi mümkün değilken, örneğin DEAŞ terör örgütünden bahsedilirken “İslami terör” ya da “İslamist terör” gibi son derece hatalı ve tehlikeli bir ifadenin kullanılması Müslümanları ciddi anlamda üzdüğü gibi, Müslüman kimliğinin terörizm ve terörist kavramlarıyla birlikte çağrışım yapması gibi çok yanlış bir sonuca da neden olmaktadır. Bu çarpık anlayışın yeşermesinde ve yerleşmesinde, Orta Doğu'daki herhangi bir çatışma ya da terör olayından bahsederken camide namaz kılan insanların görüntülerine ya da ezan seslerine yer veren Batılı görsel medyada (Seydi, 2006) başat bir rol oynamaktadır.

Dünyanın bir yerinde bir terör eylemi meydana geldiğinde, Müslümanlar söz konusu haberi, küresel medyanın etkisiyle Müslümanlara yönelik artacak olan tepki endişesiyle, neredeyse şüphelinin Müslüman olmaması için dua ederek izlemektedir. Müslüman olmayan yüzlerce terörist saldırı medyada, zanlının Müslüman olduğu bir terörist saldırı ile aynı kapsam ve yoğunlukta yer almamaktadır. Medya, İslamiyet'in zengin çağdaş ve tarihsel bağlamını göz ardı ederek önyargılar ve basmakalıp klişelere odaklanmakta ve böylelikle insanların bu inancın tehlikeli olduğunu düşünmelerine neden olmaktadır. Çalışmada da özetlendiği üzere İslam'la ilgili önyargılara

ek olarak, kısa dönemli bir tarihsel bellek ve sığ bir tarihsel bilgi sonucu 20. yüzyılın ortalarında Avrupa'da görülen radikal sol terörist eylemler, IRA ve benzeri örgütlerin terör eylemleri görmezden gelinerek, medya söylemlerinde terör ile İslam arasında bağlantı olduğu ileri sürülmeye çalışılmaktadır.

ABD başkanı Donald Trump'ın Mayıs ayında Suudi Arabistan başkenti Riyad'da, 55 ülke ve üç kıtadan liderlerini "İslami aşırılıkların" ve "İslamcılarının" yarattığı krize ve her türlü "İslami teröre" dürüstçe karşı koymada ABD'ye katılmaya çağırması bu bağlamda eleştirilmiş, kullanılan terminoloji ile konuya dair tutarsız retorikler tekrar edilerek, Müslümanların hassasiyet içinde olduğu bu konuda rahatsızlıklarının artmasına neden olduğu belirtilmiştir. Konuşmasında geçen terimlerin arasında en kötüsü olan "İslami terör" (Islamic terror) ise, İslam'ın kendisinin doğal olarak şiddet taşıdığını ima etmek için Amerikan aşırı sağı tarafından kullanılan bir terimdir. Sağcı Amerikan haber, görüş ve yorum sitesi Breitbart News'da Trump'ın konuşmasına dair yaptığı haberin başlığına "İslami Terör" sözcüğünü koymuştur (Schwartz, 2017).

Oysa ki, FBI'ya (2017) göre, 1980'den 2005'e kadar Amerika Birleşik Devletleri'nde gerçekleştirilen terörist saldırıların% 94'ü Müslüman olmayanlar tarafından yapılmış olup, son beş yılda Avrupa'da düzenlenen binlerce terörist saldırıdan Müslüman olanlar yüzde 2'den daha azdır. Bu ise Avrupa'daki teröristlerin çoğunluğunun aşağıdaki tabloda da görüleceği üzere Müslüman olmayanlardan oluştuğunu göstermektedir (Ahmed, 2015).

Din kaynaklı Terörist Saldırıları

Son 5 yıl içinde, AB ülkelerinde gerçekleşen terörist saldırılarının %2 den azı din kaynaklı saldırılardır.

Şekil 1. AB ülkelerinde din kaynaklı saldırıların tablosu.

Bu veriler ışığında görülmektedir ki "Müslüman" ve "terörist" kelimelerini ilişkilendirerek "İslamcı" ya da "İslamist" terörist ifadelerini kullanmak son derece yanlıştır. "Şiddet yanlısı aşırılık yanlısı" yerine "İslamcı" ya da "İslamist" terör kelimelerini kullanmak şiddetten ve terörden iğrenen milyarlarca kişinin inancına haksız bir suçlama oluşturmaktadır. Küresel medyada yer alan bu ifadeler Müslümanların ötekileştirilmesine yol açmaktadır.

Şiddet eylemlerini gerçekleştiren teröristlerin kimi zaman İslami kurallara gerçek dışı göndermelerde bulunmaları ise eylemlerinin İslami gelenek ve ahlak kurallarına tamamen aykırı olduğunu, İslami inançla hiç bir şekilde bağdaşmayacağını unutturmamalıdır. İslam ile şiddet arasında insafsızca kurulmaya çalışıldığı gibi bir ilişki olsa o zaman neden yedinci yüzyıldan bu yana var olan İslam'la ilişkilendirilmeye çalışılan eylemler 20. yüzyılın sonu ve 21. yüzyılın başlarında ortaya çıkmıştır? Korkunç terör saldırılarının Müslüman inancıyla hiçbir ilgisi olmayıp İslam sevgi, uyum ve insanlığa hizmet etmek demektir. Haksız iddialarla İslam'ın karalanmaya çalışılarak bir yere varılması mümkün değildir, çünkü bir kaç damla mikrop bir kuyuyu kirletebilirken İslam bir merhamet ve insanlık okyanusudur. Siyasi nitelikli gündemlere sahip olan terörizmi açıklamak için dini öğretiyi büküp çarpıtmaya çalışmak yerine uluslararası teröre karşı hep birlikte savaşmalı ve yenmek için dayanışma içinde çaba sarf etmelidir.

Londra Köprüsü ve Finsbury Park Terör Saldırıları

İnceleme konusu ilk terör saldırısı olan Londra Köprüsü saldırısı 3 Haziran 2017 tarihinde Londra'nın Southwark bölgesinde düzenlenmiştir. Saldırıda üç kişiden oluşan grup kamyoneti yayaların üzerine sürmüş, daha sonra da ellerindeki bıçaklarla etraflarındaki insanlara saldırmışlardır. Britanya İçişleri Bakanı Amber Rudd'un dediğine göre yedi kişiyi öldüren ve kırk sekiz kişiyi yaralayan saldırganların "radikal İslami teröristler" olduğu düşünülmektedir (Reuters, 2017). Büyükşehir polisine göre Londra Köprüsü ve Borough

Market’de gerçekleşen olaylar “terör olayları” olarak kabul edilmektedir. Başbakan Theresa May de yaşanan olayların “muhtemel bir terör eylemi” muamelesi göreceğini doğrulamıştır (Independent, 2017). Bu saldırı oluş tarihi itibarıyla üç ay içerisinde gerçekleşen üçüncü saldırıydı. Bunlardan ilki Mart ayında Westminster’da gerçekleşen araba ve bıçak saldırısı, diğeri ise 22 kişiyi hayatını kaybettiği Manchester bombalı saldırısıydı (BBC, 2017). Bir görgü tanığının dediklerine göre saldırganlar kurbanları ayırt etmeksizin bıçaklarken “Bu Allah için” diye bağırırmaktaydılar (Mendick, 2017). Polisin dediğine göre üç saldırgan olaya dair ilk ihbardan sekiz dakika sonra öldürülerek etkisiz hale getirilmişti (Guardian, 2017).

İnceleme konusu diğerk terör saldırısı 19 Haziran 2017 tarihli Finsbury Park saldırısında ise Londra’nın kuzeyinde Finsbury Park Camii yakınlarında bir kamyonet yayaların üzerine giderek bir kişinin hayatını kaybetmesine ve on kişinin de yaralanmasına sebep olmuştur. İngiltere Başbakanı Theresa May olayın “potansiyel terör saldırısı” olarak ele alındığını ifade etmiştir. Saldırı teravih namazının bitişinin ardından Muslim Welfare House adlı toplum merkezinin önünde gerçekleşmiştir. İngiltere Müslüman Konseyi Genel Sekreteri Harun Khan kamyonetin camiden çıkanları kasıtlı olarak hedef aldığını belirtmiştir (BBC, 2017). Saldırımı düzenleyen kişinin Galler’in Cardiff şehrinde yaşayan dört çocuk babası Darren Osborne olduğu belirlenmiştir. Görgü tanıklarının dediklerine göre Osborne “Bütün Müslümanları öldüreğim” demiş ve saldırının “Londra Köprüsü için” olduğunu ifade etmiştir (Mortimer, 2017). Ayrıca saldırganın “ben üzerime düşeni yaptım” (Daunt, 2017) ve “beni öldürün” (ITV, 2017) gibi ifadeler kullandığı da söylenmektedir. Bu saldırı Londra Köprüsü saldırısından sonra yıl içinde gerçekleşen dördüncü saldırıdır. Polis saldırının kurbanlarının hepsinin Müslüman olduğunu belirtmiştir. Başbakan Theresa May de saldırının diğerk saldırılar kadar “mide bulandırıcı” olduğunu ifade etmiştir (BBC, 2017).

Londra Köprüsü ve Finsbury Park Saldırıların Karşılaştırmalı Analizi

Çalışmada bu başlık altında kronolojik sıralama takip edilmeksizin, öncelikle Finsbury Park saldırısı ardından Londra Köprüsü saldırısı ele alınarak irdelenmiş olup bundaki amaç her iki saldırıya dair İngiliz haber medyasındaki haberleştirilme biçimlerinin ve yaklaşımların farklılığını daha net ortaya koymaktır. Bu bağlamda Londra Köprüsü saldırısı ve Finsbury Park saldırısı anahtar kelimeleriyle online tarama gerçekleştirilmiş ve ilgili haberler inceleme kapsamına alınmıştır.

Finsbury Park terör saldırısına ilişkin İngiliz gazetelerinde yer alan haberlerde saldırganın olay mahallindeki ve özel hayatında çekilmiş fotoğraflarının kullanıldığı görülmektedir.

Şekil 1. Darren Osborne’un saldırıdan sonra ve arkadaşlarıyla çekilmiş fotoğrafı (bbc.com, the telegraph)

Saldırganın olay anında çekilmiş fotoğrafı saldırganın sorunlu-psikopat profilini güçlendirmektedir. Diğerk fotoğraf da saldırganın özel hayatında toplum içindeki (belki arkadaşlarıyla) bir anını göstermektedir. Bu durum saldırıyı büyük bir komplonun parçası olmak yerine bireyselleştirmekte ve o kişiye özgü kılmaktadır. Diğerk taraftan Londra Köprüsü saldırısında, saldırganların fotoğrafları daha büyük bir planın parçası oldukları izlenimini vermektedir.

The Guardian (2017) gazetesinde yer alan haberde Finsbury Park saldırısı zanlısı Darren Osborne’ün “kendi kendine radikalleştiği” ifade edilmektedir. Haberin başlığı şöyledir: “Finsbury Park saldırısı şüphelisi muhtemelen ‘kendi kendine radikalleşmiştir’ (Finsbury Park attack suspect was probably ‘self radicalised’)” Başlıktan anlaşıldığı üzere saldırganın herhangi bir örgüt veya kuruluşa bağlı olmadığı ve etrafındaki toplumsal yapıdan etkilenmediği anlaşılmaktadır. Haber metninde saldırganın bir grubun parçası olmaktan ziyade yalnız hareket ettiğine inanıldığı belirtilmektedir. Bu durum beyaz teröristlerin “yalnız kurt” veya “sorunlu yalnızlar”

olarak tanımlanmalarını sağlamaktadır. “Yalnız kurt” terimi 1990’larda beyaz ırkın diğer ırklardan üstünlüğüne inanan Alex Curtis ve Tom Metzger tarafından popülerleştirilmiştir ve “yalnız kurt terörist” herhangi bir organizasyondan talimat almayan veya organizasyonla bağlantısı olmayan, kendi kendine hareket eden kişileri ifade etmektedir (Leenaars ve Reed, 2016). “Yalnız kurt” olmanın dışında beyaz teröristleri sorunlu geçmişe sahip, başıboş yalnızlar olarak betimlenme eğilimi görülmektedir. (Grenoble, 2017). Haber metninde “şüphelinin zihinsel sağlığı da soruşturmanın bir parçasıdır (The suspect’s mental health is also a part of the investigation)” bilgisi de bulunmaktadır. Beyazlar iğrenç bir suç işlediklerinde insanların içgüdüleri zihinsel sağlık problemi ararken, kahverengi veya siyah biri iğrenç bir suç işlediğinde zihinsel sağlık problemi göz ardı edilerek doğrudan “haydutluk” veya “saf kötülük” terimlerine başvurulur (Reneau, 2017). Haber metninde saldırganın sorunlu olduğuna dair bilgiler tanıklarla da güçlendirilmektedir: “Dört çocuk babası Osborne akrabaları tarafından “uzun zamandır sorunlu” olarak nitelendirilmektedir. (Osborne, a father of four, has been described by relatives as having been “troubled for a long time”).” Böylece metinde şüphelinin saldırıyı düzenlerken akıl sağlığının yerinde olmadığı izlenimi güçlendirilmektedir. Ayrıca akrabaların görüşlerine başvurulması saldırganın sorunlu olduğu hususundaki haberin retoriğini güçlendirmektedir. İlaveten, saldırgan “dört çocuk babası” gibi ifadelerle “terörist” olarak nitelendirilmekten uzaklaştırılarak olumlanmaktadır.

The Guardian gazetesinde 23 Haziran 2017 tarihli çıkan diğer bir haberde Darren Osborne’un cinayetle suçlanacağı belirtilmektedir: “Darren Osborne Finsbury Park kamyonet saldırısında cinayetle suçlanmıştır (Darren Osborne charged with murder over Finsbury Park van attack)”. Haber metni şöyle devam etmektedir: “Finsbury Park’ta minibüs saldırısını müteakip bir kişiyi öldüren ve diğer Müslüman müminleri yaralayarak terörizmle ilişkili cinayet ve cinayete teşebbüs ile suçlanan adam mahkemeye çıktı (A man has appeared in court after being charged with terrorism-related murder and attempted murder following the van attack in Finsbury Park that left one person dead and other Muslim worshippers injured)”. Haber metninin haber başlığını tamamladığı görülmektedir. Burada göze çarpan unsurlardan biri Darren Osborne’un “terörizmle bağlantılı cinayet” ile suçlanmasıdır. İnternet arama motorlarına “terörizmle bağlantılı cinayet (terrorism related murder)” yazıldığında Darren Osborne hakkındaki haberler çıkmaktadır. Bu kavramın sadece tek bir olay üzerinden tanımlandığı gözükmemektedir. Bu da saldırıyı aslında bir ideolojinin veya planlanmış örgütsel bir yapının parçası olmaktan çıkarmakta ve onu kendine özgü hale getirmektedir. Öbür taraftan ABD’de benzer bir olay gerçekleşmiş ve James Harris Jackson isimli eski bir beyaz ABD askeri, siyah bir adamı bıçaklayarak öldürmüştür. Burada da suçlama New York mahkemesi tarafından “terör eylemi olarak cinayet (murder as an act of terrorism)” üzerinden yapılmıştır (BBC, 2017). Benzer bir arama “terör eylemi olarak cinayet” yazılarak yapıldığında çoğu haberin James Jackson’ın cinayeti hakkında olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, “terör eylemi olarak cinayet” kavramının Finsbury Park olayında Darren Osborne üzerinden “terörizmle ilişkili cinayet”e dönüştürüldüğü görülmektedir. Ayrıca iki durumda da terörist eylem ve cinayet kavramları bir arada kullanılmaktadır.

Daily Mail Online haberi kendine has üslubuyla vermiştir: “Beyaz bir minibüs şoförü Müslümanlar akşam ibadetlerini bitirip şüpheliyi yere sermeden önce Londra’daki Finsbury Park’taki nefret vaizcisi Abu Hamza’nın eski camisinin dışına minibüsle dalmış ve en az 10 kişiyi yaralamıştır (White van driver ploughs into and hurts at least 10 people outside hate cleric Abu Hamza’s former mosque in London’s Finsbury Park before Muslims finishing evening prayers tackle suspect to ground)” Metinde ilk önce beyaz olanlar ve olmayanlar ayrımı ortaya çıkmaktadır. Saldırgan “beyaz” olarak nitelendirilirken çarptığı kişiler Müslümanlardır. Öbür taraftan radikal din adamı Abu Hamza ile Finsbury Park’taki camide ibadet edenler arasında ilişki kurularak, ibadet edenler suçlu hale getirilmekte ve saldırganın eylemi meşrulaştırılmaktadır.

Daily Mail’in (2017) benzer bir haberinde de şu ifadeler yer almaktadır: “Kahraman imam Müslüman müminlerin caminin dışında biçilmesinden sonra Finsbury Park terör şüphelisini linç etme girişimini nasıl engellediğini anlatmıştır (A hero Imam has described how he prevented a mob attack on the Finsbury Park terror suspect just moments after Muslim worshippers were mow down outside a mosque)”. Metne bakıldığında İmamın saldırganı yakaladığı için değil, saldırganı kurtardığı için “kahraman” olarak tanımlandığı anlaşılmaktadır. İlaveten, bir önceki haberde de görüldüğü gibi “şüpheli” ve “terör şüphelisi” ifadeleri kullanılmaktadır. Haber metninde saldırganın eylemden sorumlu olduğu anlaşılmasına rağmen “şüpheli” kelimesinin haber metnine yerleştirilmesi göze çarpmaktadır. *Daily Mail* gazetesi Twitter (2017b) sayfasında da şöyle bir tanımlamaya gitmiştir: “En az 10 kişi yaralanırken temiz traşlı beyaz adam polis tarafından tutuklandı (clean-shaven white man arrested by the police as at least 10 people are injured)” Buradaki kısa metinde de failin kim olduğu gizlenmektedir. Saldırgan için kullanılan “temiz traşlı beyaz adam” ifadesi ile saldırganın olumlu bir imaj yüklenmektedir.

Daha önce *Guardian*’da çıkan habere benzer bir haber *The Times* (2017) gazetesinde manşet halinde yer almıştır: “İşsiz ‘yalnız kurt’ Darren Osborne Finsbury Park Camisinde saldırı nedeniyle tutuklandı (Jobless ‘lone wolf’ Darren Osborne held over attack on Finsbury Park Mosque)”. *Times*’ın başlığına bakıldığında saldırgan “işsiz” ve “yalnız kurt” olarak tanımlanarak bir bakıma saldırının nedenleri ortaya konulmaktadır. Haberin spotunda

şöyle geçmektedir. “Ailenin dediğine göre, dört çocuk babası Osborne zihinsel sağlık problemlerinden müzdarıptır (Father of four had suffered mental health problems, says family).” The Guardian’daki habere benzer bir şekilde burada da saldırganın eyleminin nedeni zihinsel sağlık problemlerine bağlanmaktadır. Ayrıca bilginin aile üyelerinden gelmesi inandırıcılığını arttırmaktadır.

The Guardian gazetesinde (2017) “Londra saldırısı: ‘Agresif’ ve ‘tuhaf’ şüpheli ‘bazı zararlar vermek’ için yemin etti (London attack: ‘Agressive’ and ‘strange’ suspect vowed to ‘do some damage’)” başlıklı haber yer almıştır. Haber metninde de Osborne’un senelerce yaşamış olduğu Pentwyn’deki komşularının onu “agresif” ve “tuhaf” olarak tanımladıkları ve bir bardan sarhoş olduğu gerekçesiyle atılırken Müslümanlara küfrederek bazı zararlar vereceğini söylediği bilgisine yer verilmektedir. Bu bağlamda Osborne’un komşularının verdikleri bilgilerin manşete taşındığı görülmektedir. Saldırganın agresif olarak tanımlanması onun sinirli bir yapıya işaret ettiğini gösterirken, tuhaf olarak tanımlanması onun toplumsal normalliğin dışında yer aldığını ve topluma yabancılaştığını belirtmektedir. Bu düşünceden hareketle, saldırganın eylemi onun “agresif” ve “tuhaf” oluşuna bağlanmaktadır.

The Telegraph’da (2017) “Finsbury Park terör şüphelisi kendini öldürmeye çalışmış ve hastaneye kapatılmayı istemiştir. (Finsbury Park terror suspect ‘tried to kill himself and asked to be sectioned’)” başlıklı haber yer almıştır. Haberin devamı metinde şöyledir: “Şüphelenilen Finsbury Park saldırganının kız kardeşi, saldırganın sadece birkaç hafta önce nehre atlayarak kendini öldürmeye çalıştığını ve hastaneye kapatılmayı istediğini iddia etmektedir (The sister of the suspected Finsbury Park attacker has claimed he tried to kill himself just a few weeks ago by jumping into a river and had asked to be sectioned)”. Haber başlığındaki “şüpheli” nitelendirilmesi haber metninde “şüphelenilen” haline dönüştürülerek belirsizleştirilmektedir. Ayrıca hastaneye kapatılmayı istemesi kendisinin de sorunlarının farkında olduğunu gösterirken, kendini öldürmeye çalışması da sorunlarıyla kendi kendine başa çıkamadığına işaret etmektedir. Haberde saldırgan tamamen dengesiz ve kendini öldürmeye meyilli bir kişilik olarak gösterilmektedir. Bu bağlamda, saldırganın Finsbury Park’ta gerçekleştirdiği eylemin nedeninin zihinsel sağlık problemleri olduğu izlenimi oluşturulmaya çalışılmaktadır. Haber metni şöyle devam etmektedir: “Cardiff’te yaşayan Darren Osborne Pazartesi erken saatlerde, Kuzey Londra’da Finsbury Park’taki Müslüman Refah Evi’nin yakınında müminlere bir minübüsle çarpılmasından sonra tutuklandı (Darren Osborne, who lived in Cardiff, was arrested after worshippers were hit by a van near the Muslim Welfare House mosque in Finsbury Park, north London, early on Monday)”. Metne baktığımızda edilgen cümlelerin kullanılmasıyla eylemin faili gizlenmiştir. Minibüsle müminlere çarpılması ve Darren Osborne’un tutuklanması iki farklı durum gibi gözükmemektedir. Müminlere çarpan minibüsü kullanan Darren Osborne değil, minibüsün kendisi gibi gösterilmektedir. Böylece eylemin yükü ve sorumluluğu saldırganın üzerinden alınmaktadır. *The Telegraph*’ta (2017) çıkan diğer bir haber de şöyledir: “Finsbury Park şüphelisi Londra Köprüsü saldırısından sonra ‘Müslümanlara cephe aldı’ (Finsbury Park suspect ‘turned against Muslims’ after London Bridge attack).” Başlıktan anlaşılacağı üzere Finsbury Park saldırısı ve Londra Köprüsü saldırısı arasında bağlantı kurulmaktadır ve o saldırıdan sonra Darren Osborne’un Müslümanlara karşı tavır aldığı algısı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Böylece Finsbury Park saldırısı, Londra Köprüsü saldırısı üzerinden neden-sonuç ilişkisine dayanan bir zemine oturtulmaktadır.

3 Haziran 2017 tarihli Londra Köprüsü saldırısını düzenleyenlerin gazetelerde⁴ yer alan fotoğraflarına bakıldığında ise, saldırganların vesikalık, yakın plandan çekilmiş eşkal fotoğrafı niteliğinde fotoğraflarının kullanıldığı görülmektedir.

Şekil 3. Londra Köprüsü saldırısını düzenleyen saldırganlar (the telegraph, 2017).

Bu yola başvurulmasının bir nedeni de saldırganların ölü ele geçirilmiş olmasıdır. Saldırganların vesikalık fotoğraflarının kullanılması suçlu-terörist profilini güçlendirmektedir. Fotoğraflar saldırganların terörist eşkalini

⁴ Bkz. The Telegraph, The Independent, Metro.co.uk, Mirror, BBC

pekiştirir mahiyettedir. Öbür taraftan, Londra Köprüsü saldırısında medya saldırganları terörist olarak nitelendirmekte hiç vakit kaybetmemiştir. *The Sun* gazetesi (2017) saldırganları “üç cihatçı (three jihadis)”, “üç terörist (three terrorist)”, “terörist çete (terrorist gang) olarak tanımlamıştır.

The Times'ta (2017b) çıkan editör yazısının başlığı şu şekildedir: “Londra Köprüsü terör saldırısı başyazısı: Demokrasi galip gelecek (London Bridge terror attack editorial: democracy will prevail)” Haber metninde de Britanya'nın bu saldırılar karşısında yılmayacağı, demokrasinin galip geleceği ve onları bölmeye ve yıkmaya çalışanlara karşı daha güçlü ve iyi oldukları belirtilmektedir. Haberin başlığında saldırının demokrasiye karşı olduğu anlaşılmaktadır. Buradan da Britanya hayat tarzına karşı bir saldırının olduğu anlaşılmaktadır. Böylece demokrasi üzerinden Britanya ve Britanya tarzı yaşam bir tarafta yer alırken, öbür tarafta onu yıkmaya çalışan terör saldırısı konumlandırılmaktadır.

İngiliz gazeteleri Pazar günü baş sayfalarındaki manşetlerde olayı terör olarak nitelendirmişlerdir. *The Observer* gazetesi “İkiz terör saldırıları seçim arifesinde Londra'yı vurmuştur (Twin terror attacks strike London on eve of election)”, *The Sun on Sunday* gazetesi “Londra Köprüsü Terörü (London Bridge Terror)”, *The Mail On Sunday* gazetesi “Terör Londra Köprüsünü Vurdu (Terror Strikes London Bridge)”, *Scotland's Sunday Herald* “Londra Köprüsü'nde Terör (Terror on London Bridge)”, *The Sunday Times* gazetesi “Teröristler Londra Köprüsü'ndeki kalabalığı biçtiler (Terrorists mow down crowds on London Bridge)”, *The Independent* “Terör gecesi vahşi saldırı başkenti vurdu (Night of terror as brutal attack strikes capital)”, *Daily Star Sunday* Londra Köprüsü'nde Terör Saldırısı” (Terror on London Bridge), *The Sunday Express* “Londra Köprüsü'nde Terör Saldırısı (Terror on London Bridge)”, *The Sunday Telegraph* “Teröristler tekrar vururken Londra boyunca katliam (Carnage across London as 'terrorists strike again')”, *The Sunday Times* “Teröristler eğlenenleri hedef alırken Londra Köprüsü'nde katliam (Carnage at London Bridge as terrorist target revellers)” başlıklarına yer vermişlerdir. Tüm bu manşetlerin ortak noktası bunun bir terör saldırısı olup olmadığı konusunda bir tereddüt yaşamamalarıdır. Diğer birçok gazete de aynı veya benzer başlıkları kullanmıştır.

Daily Mail gazetesinde (2017c) “Londra Köprüsü terör saldırısı: Polis üç teröristin altı kişiyi öldürüp 48 kişiyi yaraladıktan sonra vurularak öldürüldüğünü doğruladı (London Bridge terror attack: Police confirm three terrorists shot dead after they killed six people and injured at least 48). Haber başlığında saldırı terör saldırısı ve saldırganlar da terörist olarak tanımlanmıştır. Ayrıca saldırganlar eylemin faili olarak aktif cümle yapısı içinde konumlandırılmışlardır.

Independent gazetesinde (2017) çıkan haber şöyledir: “Londra terör saldırısı: İŞİD saldırıları artırma çağrısı arasında saldırının sorumluluğunu üstlenmiştir.(London terror attack: Isis claims responsibility amid group's call for increased attack)”. Terör örgütü saldırıyı üstlendiği için saldırganların da terör örgütü üyesi veya sempatzmanı oldukları anlaşılmaktadır.

Reuters (2017) saldırı sonrası Britanya İçişleri Bakanı Amber Rudd'ın dediklerine yer vermiştir: “ Birleşik Krallık İçişleri Bakanı Rudd Londra saldırganlarının muhtemelen “radikal İslamcı teröristler” olduğunu söylemektedir. (UK's Rudd says London attackers probably 'radical Islamist terrorists’)” Burada en yetkili ağızlardan biri radikal, İslamcı ve terörist kelimelerini beraber kullanarak basmakalıplaştırıcı, genelleyci ve indirgeyici yaklaşımı yeniden sergilemektedir.

The Irish Times'da (2017) saldırganlardan biri olan Youssef Zaghba “İslamcı militan (Islamist militant)” olarak tanımlanmaktadır. Oxford Sözlüğü'ne (2017) göre militan “bir politik veya sosyal davayı desteklemekte çatışmacı ve şiddete dayanan yöntemleri tercih eden” anlamındadır. Burada da İslam ile militan bir arada kullanılarak, saldırganın bu yöntemleri İslam'ı savunmak için kullandığı algısı oluşturulmaktadır. Böylece İslam Hristiyan Britanya'nın karşısında olarak konumlandırılmaktadır.

The Sun'da yer alan haber şu şekildedir: “**BU İSLAM İÇİN**’ Bir anne Londra Köprüsü saldırganının 23 yaşındaki oğlunu barın dışında karnından bıçaklamadan önce ‘İslam hakkında’ bağırdığını ortaya çıkardı. (**THIS IS FOR ISLAM**’ Mum reveals London Bridge attacker yelled ‘about Islam’ before knifing her 23-year-old son in the stomach outside pub)”. Haber metninde saldırganın “Bu ailem için, bu İslam için” diye bağırdığı belirtilmektedir. *The Sun* gazetesi haberin başlığına “bu İslam için” ifadesini büyük harflerle taşımaktadır. Böylece yapılan saldırının İslam adına olduğu vurgusu güçlendirilmektedir. *The Sun*'da yer alan diğer bir haberde ise Canterbury Başpsikoposu Justin Welby'nin söylediklerine yer verilmiştir: “**ÇARPITILMIŞ VE YANLIŞ KULLANILMIŞ**’ Canterbury Başpsikoposu Justin Welby İslam'ın Londra Köprüsü terör saldırısı ile bir ilgisinin olmadığını kimse iddia edemez demiştir (**TWISTED AND MISUSED**’ Archbishop of Canterbury Justin Welby says no one can claim Islam had nothing to do with London Bridge terror attacks)”. Haber metninde Welby dini liderlere onlar adına işlenen bu suç için sorumluluk almaları gerektiğini söylenmektedir. Ayrıca işlenen terörist saldırıların suçu ve sorumluluğu Müslümanlara yüklenmektedir. *The Sun* gazetesinde “**BU GERÇEK İSLAM** Müslümanlar Borough Market terör saldırısını müteakip sevginin sembolü olarak Londra Köprüsü'nde 3000 gül dağıttı (THE REAL ISLAM Muslims hand out 3000 roses at London Bridge as a

symbol of love following the Borough Market terror attack)”. Aslında haber olumlu gözükmesine rağmen burada “Bu Gerçek İslam” tabirinin kullanılması sorunlu gözükmektedir.

The Guardian da “İslami Devlet Londra’daki terör saldırısının sorumluluğun üstlendi (Islamic State claims responsibility for terror attack on London-as it happened)” başlıklı haberde de terör örgütünün ismi “İslami Devlet” olarak kullanılmaktadır. Burada da İslam adının bir terör örgütüyle bağlantılı olarak fütursuzca kullanıldığı görülmektedir. İslami Devlet tabiri, terörü açık bir şekilde İslam ile ilişkilendirir mahiyettedir.

SONUÇ

Londra Köprüsü ve ardından gerçekleşen Borough Market saldırıları ile Finsbury Park Camii yakınında gerçekleşen saldırı insanlığa, inanç ve fikir hürriyetine yapılmış terör saldırılarıdır; ancak medyanın bu iki saldırıyı ele alış biçimi, haberleştirmesi ve söylemleri farklılıklar içermektedir. Medya Londra Köprüsü saldırganlarını terörist ilan etmekte zaman kaybetmezken, Finsbury Park saldırganının terörist olarak nitelendirilmesinde tereddüt yaşamaktadır. Bu durum medyanın Müslümanlara karşı olan tutumunun adaletsiz ve objektif olmadığını göstermektedir.

Genel söylem veya medya söylemi açısından bakıldığında karşılaşılan en büyük sorunlardan bir tanesi de teröristlerin dini aidiyetlerinin yanlış bir şekilde vurgulanmasıdır. Batı medyasında Müslümanların terörist olma durumu dini referanslar üzerinden biçimlenirken, Hristiyanların ise ırksal özellikleri açısından belirlenmektedir. Hristiyanlar medyada “beyaz terörist”, “aşırı sağcı terörist” gibi ifadelerle yer alırken, Müslümanlar “İslamcı terörist”, “cihatçı terörist”, “radikal İslamcı terörist” gibi ifadelerle yer alırlar. Buradaki farklılık aslında daha büyük bir yapısal ayrıştırmaya dikkat çekmektedir. O da ‘Müslüman’ olan insanların ‘Beyaz’ olarak görülmediğidir. Böylece dini aidiyet üzerinden ırksal aidiyetin de sınırları çizilmektedir. Genel söylemde Müslümanlara karşı dinsel ve ona bağlı olarak ırksal çerçeve üzerinden şekillenen bu ikili durum, beyaz Hristiyanların yaşadığı toplumda onların maduniyetlerini de pekiştirmektedir. Londra Köprüsü saldırısında saldırganlar Müslüman kimlikleriyle ön planda yer alırlarken, Finsbury Park saldırısında ise saldırganın beyaz olması üzerinde durulmuştur. Saldırgan “temiz traşlı beyaz adam” olarak nitelendirilerek işlediği eylemin ağırlığı hafifletilmeye çalışılmıştır.

Londra Köprüsü saldırısı “terör saldırısı” olarak nitelenirken, saldırganlarda “İslamcı militan”, “radikal İslamcı terörist”, “cihatçı” gibi ifadelerle medyada yer almışlardır. Finsbury Park saldırısında ise saldırganın kendi kendine radikalleştiği, yalnız kurt olduğu ve saldırıyı tek başına işlediği üzerinde durulmakta, mensup olduğu Hristiyan dine herhangi bir gönderme yapılmamaktadır. Bu ikircikli yapıda İslam üzerinden terör normalleştirilerek sunulurken, Finsbury Park saldırısı toplumsal yapının bir sonucu olmaktan ziyade bireysel bir eylem olarak sunulmaktadır. Birleşik Krallık güvenlik servisine bildirilen beyaz aşırılıkçıların sayısında yıl içine yüzde otuz artış yaşanmıştır. Öbür taraftan Britanya’da 2016 yılında aşırı sağ ve Neo-Nazi terör tutuklamalarının iki katına çıktığı belirtilmektedir (Farmer, 2017). Bu veriler aslında Finsbury Park Camii saldırısının bireysel olduğunu söylemekten daha ciddi bir durum olduğunu ve “aşırı sağ” politikaların toplumsal zeminde giderek daha çok yer bulduğunu göstermektedir.

Finsbury Park Camii saldırısında Darren Osborne için “agresif”, “tuhaf”, “uzun zamandır sorunlu” gibi nitelendirmeler kullanılmıştır. ‘Müslüman’ teröristlerin saldırıyı gerçekleştirdiklerinde akli dengelerinin yerinde olup olmaması sorgulama konusu olmazken, Hristiyan teröristlerin saldırıyı işlediklerinde akıl sağlığının yerinde olmadığı kuşku üzerinde durulmaktadır. Buradan çıkan gizil mesaj, Müslüman olmayan teröristlerin ancak akıl sağlıklarının yerinde olmadığı durumlarda bu tarz eylemler gerçekleştirebilecekleridir. Ancak durum medyanın bu saldırganları “yalnız, sorunlu, zihinsel açıdan hasta” olarak nitelendirmesinden daha ciddidir. Bu “sadece ‘bir nefret dolu insanın’ eylemi değildir. Bu toplumu istila etmeye devam eden beyaz üstünlüğünün ve ırksal nefretin bir manifestosudur (Butler, 2015). Batı medyası benzer saldırılar farklı ülkelerde gerçekleşse de, saldırganları terörist olarak nitelendirmekten uzak durmaktadırlar. Finsbury Park saldırganı hakkında da “yalnız kurt, tuhaf” gibi ifadelerin yanında “dört çocuk babası” ve “işsiz” gibi nitelendirmelerin de kullanıldığı görülmektedir. Bu tarz nitelendirmeler de saldırgan ile bir bağ kurulmasını ve saldırganın suçunun ciddiyetinin azaltılmasını sağlamaktadır.

Londra Köprüsü Saldırısı medya tarafından terörist saldırı olarak nitelendirilmiştir. Saldırganlar ölü ele geçirildiği için haklarında bir dava açılmamış; ancak saldırganlarla ilişkisi olduğu düşünülen kimseler terörizme destek suçlamasıyla gözaltına alınmışlardır. Finsbury Park Camii saldırganı ise iki suçlama ile karşı karşıya kalmıştır. Bunlar “cinayete teşebbüs” ve “terörizmle bağlantılı cinayet” suçlamalarıdır. “Terörizmle bağlantılı cinayet” tanımlamasını Finsbury Park saldırganı Darren Osborne’a mahsus oluşturulan bir kavram olduğu gözükmektedir. Bu durum bireysel bir eylem olarak görülen saldırı için ona özgü bir suçlama tanımının da biçimlendirildiğini göstermektedir.

Sonuç olarak; Londra Köprüsü ve Finsbury Park Camii saldırılarının ikisinin de terörist saldırılar oldukları düşünülmektedir. Saldırıyı işleyenlerin Hristiyan veya Müslüman olması veya nüfus çoğunluğunun Hristiyan

veya Müslüman olmasının bunu değiştirmeyeceği kanaati taşınmaktadır. Batı demokrasilerinde ana akım medyanın Beyaz, Hristiyan olmayanlara karşı kullanmakta olduğu klişeleşmiş haber dili ve söyleminden ziyade daha adil, tarafsız bir dili kullanmasının hem Müslüman olmayanlar açısından hem de toplumların geneli açısından kuşkusuz ki daha kapsayıcı ve birleştirici olacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Ahmed, B., (2015). *Less Than 2 Percent of Terrorist Attacks In the EU Are Religiously Motivated* , Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://thinkprogress.org/less-than-2-percent-of-terrorist-attacks-in-the-e-u-are-religiously-motivated-cec7d8ebdf6/>
- Albayrak, A., “Terör-Din İlişkisi (zliği) Üzerine”, *Dini Araştırmalar*, Cilt:7, Sayı:20
- Arnold, T. W., (1896). *The Preaching of Islam: A History of the Propagation of the Muslim Faith*, A. Constable and co.
- BBC, (2017). *Londra’da Finsbury Park Camii yakınında kamyonetle saldırı: Bir kişi hayatını kaybetti, 10 kişi yaralandı.*, Erişim tarihi, 25.08.2017, http://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-40322896_,
- BBC, (2017). “Finsbury Park attack: Theresa May condemns ‘sickening’ terror attack, <http://www.bbc.com/news/uk-england-london-40322960>, erişim tarihi, 25.08.2017
- BBC, (2017). *London attack: Seven killed in vehicle and stabbing incidents*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.bbc.co.uk/news/uk-40146916>,
- BBC, (2017). *White US army veteran charged over black mans’s murder*, Erişim tarihi, 20.09.2017 <http://www.bbc.com/news/world-us-canada-39413694>
- BBC, (2017). *Finsbury Park attack: Suspect Darren Osborne from Cardiff*, Erişim tarihi, 25.09.2017 <http://www.bbc.com/news/uk-wales-40323929>,
- Butler, (2015). *Shooters of color are called ‘terrorists’ and ‘thugs’. Why are White shooters called ‘mentally ill’?*, Erişim tarihi, 20.09.2017, <https://www.newsday.com/opinion/oped/shooters-of-color-are-called-terrorists-and-thugs-why-are-white-shooters-called-mentally-ill-1.10560788>
- Daily Mail, (2017). *‘By God’s grace we managed to protect him’: Hero imam describes moment he saved Finsbury Park terror suspect who was shouting ‘kill me now’ after ‘ploughing into worshippers leaving a mosque’*, Erişim tarihi, 15.09.2017, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-4616452/Man-arrested-van-ploughs-people-outside-mosque.html>
- Daily Mail, (2017b). *Clean-shaven white man arrested by police as at least 10 people are injured*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://twitter.com/dailymailuk/status/876603084037697537>
- Daily Mail, (2017c), *London Bridge terror attack: Police confirm three terrorists shot dead after they killed six people and injured at least 48*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-4569928/London-Bridge-terror-attack-facts-far.html>
- Daunt, J. (2017). *Finsbury Park attacker heard saying ‘I did my bit’*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.businessinsider.com/finsbury-park-attacker-terrorist-attack-muslim-welfare-house-attack-2017-6/?r=AU&IR=T>
- Dedeoğlu, B. (2016). *Terörün Tanımı* , Erişim tarihi, 25.08.2016, <http://www.star.com.tr/yazar/teror-tanimi-yazi-1110316/>,
- Dodd, V., Grierson, J., (2017). *Finsbury Park attack suspect was probably ‘self-radicalised’*, Erişim tarihi, 15.09.2017, <https://www.theguardian.com/uk-news/2017/jun/21/finsbury-park-mosque-attack-two-victims-in-critical-care>
- Döner, İ. (2005). *Uluslararası Hukukta ve Türk Hukukunda Terör ve Terörizm*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.eakademi.org/incele.asp?konu=ULUSLARARASI%20HUKUKTA%20VE%20T%DCRK%20HUKUKUNDA%20TER%D6R%20VE%20TER%D6R%DDZM&kimlik=1129233217&url=makaleler/idoner-1.htm>
- Dönmezer, S. (1997) “Her Yönüyle Tedhiş”, *Son Havadis*.10.11.1997
- Farmer, B., (2017). *Far-right and neo-Nazi terror arrests double*, Erişim tarihi, 20.08.2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/03/09/far-right-neo-nazi-terror-arrests-double/>

- FBI, (2017). <https://www.fbi.gov/stats-services/publications/terrorism-2002-2005>, erişim tarihi, 15.07.2017.
- Grenoble, R., (2017). *A White Terrorist Is A 'Troubled Loner', But Unarmed Black Teens Are 'Thugs'*, Erişim tarihi, 30.08.2017, https://www.huffingtonpost.com/entry/robert-dear-terrorist-shooting_us_565c9adbe4b072e9d1c2a02e
- Griffin, A., (2017). *London Bridge and Borough Market are 'terrorist incidents', according to Met Police*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/london-bridge-borough-market-attack-incident-terror-terrorist-police-what-happened-latest-live-a7771636.html>,
- Guardian, (2017). *Within eight minutes suspects were dead: timeline of the London Bridge attack*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <https://www.theguardian.com/uk-news/2017/jun/04/within-eight-minutes-attackers-were-dead-timeline-of-the-london-bridge-attack>,
- ITV, (2017). *Finsbury Park eyewitness: "attacker was saying 'kill me'"*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.itv.com/news/london/2017-06-19/finsbury-park-eyewitness-attacker-was-saying-kill-me/>
- Leenars, J., Alastair, R., (2016). Understanding Lone Wolves: Towards a Theoretical Framework for Comparative Analysis, *International Centre for Counter Terrorism*
- Mendick, R. (2017). *They shouted 'this is for Allah', as they stabbed indiscriminately'-How the London terror attack unfolded*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/06/04/shouted-allah-stabbed-indiscriminately-london-terror-attack/>
- Mortimer, C. (2017)., *Darren Osborne: Family of man arrested after Finsbury Park mosque terror attack says he is 'troubled' but 'not racist'*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.independent.co.uk/news/uk/crime/finsbury-park-mosque-terror-attack-muslims-darren-osborne-van-driver-family-neighbour-troubled-a7798256.html>
- Oxford Sözlüğü, (2017). *"militant"*, Erişim tarihi, 15.08.2015, <https://en.oxforddictionaries.com/definition/militant>,
- Reneau, A., (2017). *"Why are White Terrorists Labeled 'Mentally Ill', While Brown Terrorists Are 'Just Evil'?"*, Erişim tarihi, 15.09.2017, <http://www.scarymommy.com/terrorism-mental-illness/>
- Reuters, (2017). *UK's Rudd says London attackers probably 'radical Islamist terrorists'*, Erişim tarihi, 25.08.2017, <http://www.reuters.com/article/us-britain-security-rudd-idUSKBN18V0JC?il=0>,
- Schwartz, M., (2017). *White House Blames Exhaustion for Donald Trump's "Islamic Terrorism" Dog Whistle In Saudi Arabia*, Erişim tarihi, 10.07.2017, <https://theintercept.com/2017/05/22/white-house-blames-exhaustion-for-donald-trumps-islamic-terrorism-dog-whistle-in-saudi-arabia/>
- Seydi, S., (2006) *Batının İslami Teröre Yaklaşımı"*, Erişim Tarihi, 13.10.2006, http://www.stradigma.com/turkce/eylul2003/makale_01.html
- Sullivan, A., (2001). *"This is a Religious War"*, *New York Times*, 07.10.2001.
- Telegraph, (2017). *Finsbury Park terror suspect 'tried to kill himself and asked to be sectioned'*, Erişim tarihi, 15.09.2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/06/21/finsbury-park-terror-suspect-tried-kill-asked-sectioned/>,
- The Guardian, (2017). *London attack: 'Aggressive' and 'strange' suspect vowed to 'do some damage'*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.theguardian.com/uk-news/2017/jun/19/several-casualties-reported-after-van-hits-pedestrians-in-north-london>
- The Guardian, (2017). *Islamic State claims responsibility for terror attack on London-as it happened*, Erişim tarihi, 26.09.2017, <https://www.theguardian.com/uk-news/live/2017/jun/03/london-bridge-closed-after-serious-police-incident-live>,
- The Independent, (2017). *London terror attack: Isis claims responsibility amid groups' call for increased attacks'*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/london-terror-attack-isis-claims-responsibility-borough-market-bridge-a7772776.html>,
- The Irish Times, (2017). *London terror attack: who was Kharum Shazad Butt?*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.irishtimes.com/news/world/uk/london-terror-attack-who-was-kharam-shazad-butt1.3109174>
- The Sun, (2017). *Terror Rampage What happened in the London Bridge attack, how many victims were there and when is Borough Market reopening?*, erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.thesun.co.uk/news/3720295/london-bridge-attack-borough-market-opening-today-victims-terror-latest/>,

- The Sun, (2017). ‘*THIS IS FOR İSLAM*’ Mum reveals London Bridge attacker yelled ‘about İslam’ before knifing her 23-year-old son in the stomach outside pub, Erişim tarihi, 26.09.2017, <https://www.thesun.co.uk/news/3721965/london-bridge-attack-attacker-islam-stabs-son/>
- The Sun, (2017). ‘*TWISTED AND MISUSED*’ Archbishop of Canterbury Justin Welby says no one can claim Islam had nothing to do with London Bridge terror attacks, Erişim tarihi, 26.09.2017, <https://www.thesun.co.uk/news/3725033/london-bridge-attack-archbishop-justin-welby-islam/>
- The Sun, (2017). “THE REAL İSLAM Muslims hand out 3000 roses at London Bridge as a symbol of love following the Borough Market terror attack, erişim tarihi, 26.09.2017, <https://www.thesun.co.uk/news/3775239/london-bridge-muslims-hand-out-roses-symbol-borough-market-terror-attack/>,
- The Telegraph, (2017). *Finsbury Park suspect ‘turned against Muslims’ after London Bridge attack*, Erişim tarihi, 15.08.2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/06/19/finsbury-park-suspect-had-abused-muslim-neighbour/>
- The Telegraph, (2017). *Finsbury Park suspect ‘turned against Muslims’ after London Bridge attack*, Erişim tarihi, 25.09.2017, <http://www.telegraph.co.uk/news/2017/06/19/finsbury-park-suspect-had-abused-muslim-neighbour/>
- The Times, 25.08.1955.
- The Times, (2017). *Jobless ‘lone wolf’ Darren Osborne held over attack on Finsbury Park mosque*, erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.thetimes.co.uk/article/jobless-lone-wolf-darren-osborne-held-over-attack-on-finsbury-park-mosque-n3wmnskx3>
- The Times, (2017b), *London Bridge terror attack editorial: democracy will prevail*, , Erişim tarihi, 15.08.2017, <https://www.thetimes.co.uk/edition/comment/democracy-will-prevail-785f9bvsr?shareToken=1cbееeb3ab504217aa14860ada2774e3>
- The Week, (2017). *How big a threat is white extremism?*, Erişim tarihi, 15.08.2017 <http://www.theweek.co.uk/85826/how-big-a-threat-is-white-extremism>
- Uluç, G., (2009). *Medya ve Oryantalizm Yabancı, Farklı ve Garip... Öteki*, Anahtar Kitaplar, İstanbul
- Wrench, J., ve Solomos, J., (1993). *Racism and Migration in Western Europe*, Berg, Oxford

EXTENDED ABSTRACT

Westerners show an orientation to attribute violence attached problems to Islam and its believers. Western media largely maintain its role as a hegemonic ideology supplier by rendering “us” and “other” and make a distinction between them using all long standing cliches and stereotypes. West-East, White/Black or Latin, Christianity and Islam are all used in daily news coverage. Through media being a Western, White and Christian are put in an hegemonic position and being a part of Islam, East and Black or Latin culture are compelled to subordination and made a part of the problems. Thus, news discourse are produced by leaning against these dichotomies. It, on the one hand, constructs Islam and Christianity controversy, on the other hand, makes an affiliation between Islam and terror. In the West, while Christianity is not deemed as a source of terror acts, Islam is considered as a boosting factor and main source of terror acts. With this understanding, attackers affiliation with Islam and their allegations that they materialised those inhumane events in the name of Allah enable media outlets to seek a pretext that Islam is a part of the problem and give them leverage to consolidate or reinforce their anti-Islam stance in their daily news discourse

This study tries to analyze the news discourse of British media over Islam and Christianity. One of them is the London Bridge Attack, in London, United Kingdom on 3 June 2017 where three attackers attacked and stabbed people near Borough Market. In these bloody attack, eight people were killed and forty eight were injured. The attackers shouting “this is for Allah” were shot by police officers. London Bridge attack were swiftly and strongly called as a terrorist attack and emphasized on their relation with Islam by British media. The other attack was carried out by a white British attacker on 19 June 2017 in Finsbury Park, London. The suspect drove a van into a crowd near a mosque intended to kill Muslims, saying “I want to kill as many Muslims as possible. One were dead and ten were injured. The incident was deemed as a terrorist attack by the police and the suspect were charged with terrorism related murder and attempted murder.

This study aims to analyze how these two heinous attacks were covered, their news discourse were structured, how Islam and Christianity represented and how negative references attributed to these divine two religions in British media. First of all, these two attacks are hateful, inhumane terror attacks carried out against humanity, freedom of speech and freedom of belief. British media’s coverage of the attacks and their news discourse differentiated in the sense that Finsbury Park attack were mostly seen as a single incident limited with the attacker himself and London Bridge attack were considered as a global Islamic plot executed against the British way of life. British media had reservations to name Finsbury Park attack an act of terror but they showed no hesitations to call it in that way. In this context, this study are willing to see that as a part of the seperation of powers, media should follow basic ethical codes and construct their news discourse without discriminating one another and behave accordingly.